

[Niels Westerby.]

den fornødne tillid til samfundsmagten. Man er bange for, at samfundsmagten skal benytte et kasseoverskud til ligegyldige eller overflødige ting. Nu vel, lad os da tage hensyn til disse stemninger i befolkningen. Lad os tage hensyn til det og i stedet gennemføre en bunden opsparing i de private pengeinstitutter, således at der er adresse på pengene, så folk ved, at de efter en årrække kan få disse penge igen. Det, det jo nemlig drejer sig om, er jo, at vi ikke hele tiden deler den bagte kage i porten, fordi vi er bange for, at den skal skrumpe ind, eller at andre skal løbe med den. Det, det drejer sig om, er, at vi får en fremskridtsidé i den økonomiske politik, og at vi som et led i at få denne fremskridtsidé også er parat til at udskyde et vist forbrug. En bunden opsparing i de private pengeinstitutter vil være et middel hertil og skabe basis for, at der kan blive en større investeringsvirksomhed i erhvervslivet.

Jeg vil også minde om en ordning som ATP, der jo til en vis grad kan sammenlignes med et columbusæg. Man får næsten både i pose og sæk. Der er for mig ikke tvivl om, at der i fremtiden vil være behov for en større trykthed iblandt de ældre, end tilfældet er i øjeblikket. Hvorfor så ikke drage konsekvensen heraf? Hvorfor så ikke gennemføre alderdommens tillægspension for samtlige befolkningsgrupper i Danmark? Lad os gøre den alle omfattende, lad os fordoble den. Hvis man fordobler, vil de ældre, hvad enten de er selvstændige eller lønmodtagere, oven på folkepensionen få lagt 4.800 kr., og så begynder vi at nærme os tålelige tilstande for de ældre medborgere. Ved at gennemføre en sådan tillægspension, udvide den og gøre den alle omfattende sker der jo samtidig en fondsdannelse, en opsamling af midler i tillægspensionens fond; denne fond har jo til opgave i alt væsentligt at købe obligationer. Igennem den opsparing, der sker ved at udvide ATP til trykthed for de ældre medborgere, er man også med til at skabe forudsætninger for at skaffe tag over hovedet til tålelige priser for de boligsøgende i Danmark. Man får både i pose og sæk. Man er med til at investere for fremtiden i boligbyggeri og landbrug, samtidig med at man er med til at skabe trykthed for ældre medborgere.

Jeg tror, det vil være nødvendigt at gennemføre visse punktskatter i den kommende samling. Jeg er sikker på, at det vil være nødvendigt, og jeg tror også, det vil være rigtigt at gøre det. Vi har jo altid i de sidste 20 år i folketinget været tilbøjelige til at være for optimistiske. Vi har altid håbet på, at det nok løste sig. Vi har altid været bange for at skyde brystet frem og tage ansvaret, så snart vi så, det var nødvendigt. Jeg tør sige, at det høje ting aldrig i efterkrigstiden er gået for langt med at lave forbrugsbegrænsning; men det høje ting er alt for mange gange kommet bagefter, sådan at ulykkerne er blevet så store, og sådan at borgerne har fået en meget større byrde at bære, end nødvendigt var. Det er jo dog trods alt en af hemmelighederne i den økonomiske sammenhæng, at når der er tendenser til uligevægt, så bliver byrden og regningerne større, jo længere man venter. Jeg tror, det vil være rigtigt at gennemføre en finanspolitisk stramning ved hjælp af punktskatter så hurtigt som overhovedet muligt. Det vil kunne bidrage til balancen, samtidig med at man gennemfører en udvidet og alle omfattende ATP-ordning og gennemfører en bunden opsparing.

Men samtidig vil jeg understrege, at der er jo også noget, der hedder arbejdslyst i Danmark, og det er ikke nok, at vi har gode investeringer, både private og offentlige; vi skulle også gerne have en befolkning, der gerne ønsker at gøre sin indsats, fordi det betaler sig. Jeg tror, det vil være rigtigt stadig væk at have det sigte at få lettet indkomstskatterne. Jeg er tilhænger af store indkomstskattelettelser, men det lader sig ikke gøre at gennemføre dem, uden vi samtidig gennemfører en større forbrugsbeskatning.

Der har været talt meget om merværdiafgiften. Hvis den skal løse de økonomiske problemer, vi har i Danmark, og hvis den sociale byrdefordeling skal bibeholdes, så vil der naturligvis kun blive begrænsede midler tilovers til skattelettelser. Men gennemfører vi en stramning igennem øgede punktskatter, og gennemfører vi en bunden opsparing, og gennemfører vi en udvidelse af ATP-ordningen, så vil der igennem en indførelse af merværdiafgiften blive plads til de store indkomstskattelettelser, der vir-